

[Duetoft]

Jeg skal ikke gå ind i en polemik om afgifts-harmoniseringen som sådan, men bare sige, at forudsætningen for at få indflydelse og gå på kompromis med andre lande efter vores opfattelse er, at man indser, der er et problem. Hvis man ligesom strudsens stikker hovedet i en busk og siger: Her er der ingen problemer i verden, er man ikke i stand til at føre forhandlinger og indgå forlig. Derfor har det været en lidt kedelig episode, at vi så længe skulle gå med et uaccepteret problem.

I øvrigt vil jeg gerne sige i den sammenhæng, at jeg mener, der er den meget udbredte misforståelse i debatten, at en afgiftsharmonisering nødvendigvis er en afgiftsnedsættelse. Nej, det er det ikke nødvendigvis. Det kunne jo godt være, at der f.eks. på energiafgiftsområdet, eller når det drejer sig om miljøafgifter eller andre afgifter, kunne være gode grunde til at fastholde et højt afgiftsniveau. Men den mulighed for et kompromis afskærer man sig også fra, når man ikke vil indse, at der er et problem, der skal drøftes. I øvrigt er afgiftsproblemet i høj grad et dansk problem. Jeg er overbevist om, at erhvervslivet i Nordtyskland ville være ganske glad ved, at grænsen i Sønderjylland forsvinder, og at afgifterne ikke er harmoniseret – det kunne jo være, at grænsehandelen derved blev større – men det bliver altså deres problem.

Jeg er enig med både statsministeren og udenrigsministeren i, at det danske erhvervsliv har gode chancer. Jeg er også enig i, at udlandet formodentlig er mindre interesseret i Danmark, end Danmark er interesseret i udlandet. Men det er vel også værd at sige, at en holdningsændring i erhvervslivet er nødvendig. Vi har for mange eksempler på, at ordrer fra udlandet går tabt for dansk erhvervsliv, fordi dansk erhvervsliv – også virksomheder, der tidligere har bekæmpet hinanden og konkurreret – endnu ikke har lært, at man i nogle enkeltssituationer er nødt til at samarbejde.

Man kan også tænke på forskningsområdet, hvor det formodentlig bliver nødvendigt for danske virksomheder at gå sammen for at kunne klare konkurrencen fra udlandet. Det er en holdningsændring, vi herfra gerne vil støtte og skubbe på, og jeg håber også, regeringen er enig i, at det selvfølgelig er erhvervslivets egen sag, men nogle opfordringer til lidt mere samarbejde var måske nok på sin plads.

Det er rigtigt, som både statsministeren og udenrigsministeren har sagt, at der er mange andre områder i det indre marked, og at det i virkeligheden er, jeg er lige ved at sige uden grænser. Det skubber os ud, for mange ting kommer jo med.

Forskningen er blevet nævnt. Den er vigtig. Kvaliteten i uddannelsessystemet kommer vi heller ikke uden om. At vores folkeskolelov er for dårlig, og at man ikke lærer de fundamentale ting, herunder sprog, vil ikke gøre det lettere at konkurrere i det indre marked. På videregående uddannelsesområdet må man nok sige at demokratiskisering har været med til at ødelægge forskningen, og desværre er der jo kommet internationale rapporter, der har sagt, at den danske forskning faktisk står ret dårligt. Det er noget, vi også er nødt til at se på.

Hele infrastrukturproblemet i Danmark er vi også nødt til at tage op, for hvis vi ikke gør det, bliver der yderområder i Danmark, der kommer til at hænge, fordi transportmulighederne ikke er til stede. Derfor forstår jeg i øvrigt ikke, at partier, som går ind for det indre marked, kan være imod en Storebæltsbro, for den er jo dog et af fundamentene for, at vi kan klare os. Jeg mener også, at regeringen er nødt til at lægge op til, at vi på et tidspunkt skal diskutere en Østersøbro, fordi det er dette link til resten af Europa, der gør, at Danmark ikke bliver et yderområde.

Grænsefjernelsen skal mærkes af borgerne efter CD's opfattelse. Derfor skal grænsekontrollen også for de enkelte borgere fjernes. Vi ved godt, at det vil give nogle problemer. Det vil give nogle problemer i forbindelse med asylpolitik, og det vil give problemer i forbindelse med terrorisme og narkotika. Vi ved også godt, at et embedsmandsudvalg er i gang her, men vi vil bede indstændigt om, at regeringen i alt fald frasiger sig en enighed med fru Thatcher i den sag, for det bør ikke være sådan, at disse problemer skal løses ved, at man bibeholder grænserne mellem landene og måske endda strammer dem, som den engelske premierminister har været inde på; man må tværtimod lave et fælles arbejde, der gør, at de ydre grænser bliver sikre.

Det, vi ønsker, er en bred debat – en bred debat med regeringen og en bred debat med Folketinget og de folkelige bevægelser i spidsen.